

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 2

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responeu a DUES de les qüestions següents:

1. Identifiqueu i exemplifiqueu els elements de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol, que provenen del costumisme, i aquells que es relacionen amb el decadentisme i el simbolisme propis del Modernisme.
[2,5 punts]
2. Expliqueu què tenen en comú els personatges dels poemes de la secció «Visions» de *Visions & Cants*, de Joan Maragall, i per què l'autor anomena *visions* aquests poemes.
[2,5 punts]
3. Expliqueu l'estructura d'*Antígona*, de Salvador Espriu. Assenyaleu com està organitzada la trama en parts i identifiqueu els espais i el temps en què transcorre l'acció. Es valorarà que sapigueu comentar les novetats que Espriu aporta en relació amb les tragèdies antigues d'Èsquil i Sòfocles.
[2,5 punts]
4. Expliqueu sota quines identitats s'amaga Carola Milà a *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany, i per què ho fa, i relacioneu aquestes identitats amb les seves diverses relacions amoroses.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu el fragment següent de la segona part de *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
 - a) La situació d'aquest fragment en l'argument de l'obra.
 - b) El perquè de l'estada a les Aulines.
 - c) L'actitud de Teresa en relació amb Laura.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

La Teresa, darrere la finestra, veia anar i venir la Laura, mústiga, reflexiva, aturada mirant les feines de la sega d'un camp proper o, a les tardes, quan seia vora del roure mort, en la contemplació de les suavitats del vespre sobre els horts llunyans.

- Encara pensa en ell! —rumiava en un bruel d'ira sorda. Era inevitable; comprenia
- 5 que, malgrat els milers de pams que separaven aquell home i aquella dona, el record els unia; que el pensament d'en Pere travessava tots aquells gruixos de muntanyes, potser el mar i tot, per anar a posar-se en aquella figura reclinada a la soca eixuta del roure, per besar-li la galta, després els llavis i després posar-li les mans a sobre...

- 10 La Teresa sentia enveja de la felicitat d'aquella dona odiada, la incomparable felicitat d'haver sabut desvetllar l'amor d'en Pere, aquell home impossible d'aconseguir, enyorat tants anys! Qui pogués canviar-se amb la forastera enemiga! Com havia de sentir-se feliç, la Laura, mal no pogués veure mai més l'absent, mal hagués de quedar-se enclotada fins a l'hora de la mort en aquell racó de les Aulines!

[Podeu continuar escrivint a partir de la pàgina 9.]

2. Comenteu el poema «Avui, sabeu? les fades i les bruixes s'estimen» de *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) La forma mètrica del poema i l'estructura del contingut.
 - b) La relació del poema amb el títol de la secció a la qual fa d'obertura («Avui les fades i les bruixes s'estimen»), amb atenció especial a la darrera estrofa del text.
 - c) Els elements simbòlics que hi apareixen i, si s'escau, la relació que mantenen amb altres poemes del llibre.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Avui, sabeu? les fades i les bruixes s'estimen.
Han canviat entre elles escombres i varetes.
I amb cucurull de nit i tarot de poetes
endevinen l'enllà, on les ombres s'animen.

5 És que han begut de l'aigua de la Font dels Lilàs
i han parlat amb la terra, baixet, arran d'orella.
Han ofert al no-res foc de cera d'abella
i han aviat libèl·lules per desxifrar-ne el traç.

10 Davallen a la plaça en revessa processó,
com la serp cargolada entorn de la pomera,
i enceten una dansa, de punta i de taló.

Jo, que aguaito de lluny la roda fetillera,
esbalaïda veig que venen cap a mi
i em criden perquè hi entri. Ullpresa, els dic que sí.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans